మిడ్‌నైట్ ఛానెల్

సుడిగాలిలా లోనికి దూసుకొచ్చిన ఆ పదిహేడేళ్ళ మెరుపుతీగ వంక అలవోకగా చూశాడు రామకృష్ణ.

''ఏమిటి అమలా, ఇలా దాడి చేశావు నా మీద?'' అడిగాడు నవ్వుతూ.

''దాడి కాదంకుల్, నాకో ధర్మ సందేహం!''

''ఏమిటది?''

''ఆంటీ లేరు కదా, మీ భోజనం సంగతెలా అంకుల్?''

రామకృష్ణ చిన్నగా నవ్వి - ''ఏముంది, స్వయం పాకమే! నాకు పెళ్ళికి ముందు నుంచి అలవాటుందిలే!'' అన్నాడు.

''ఛ, మొగాళ్ళు వంట చేసుకోవడమేమిటి?'' అన్నది అమల ఆశ్చర్యంగా.

''ఏం తప్పేమిటి? నలుడు, భీముడు కుకింగ్‌లో మంచి ఎక్స్‌పర్ట్స్ తెలుసా?''

''ఏమో! వాళ్ళు వంటలు చేశారో లేదో నాకు తెలీదు. మీరు చెయ్యటం నాకిష్టం లేదు. మా ఇంట్లోంచి మీకు టిఫిన్, భోజనం తెచ్చి పెడుతుంటాను'' అన్నది అమల.

''ఎన్నాళ్ళు తెస్తావు?''

''ఆంటీ వచ్చేవరకు!''

''ఆంటీ వాళ్ళ చెల్లెలు పెళ్ళికి పుట్టింటికి వెళ్ళింది. పుట్టింటికి వెళ్ళిన ఆడవాళ్ళు తొందరగా తిరిగిరారు. కనీసం 15 రోజులు పడుతుంది.''

''పట్టనీ, ఫరవాలేదు.''

''చూడు అమలా, నా వంట తంటాలేవో నేపడతాను గాని, నువ్వుపోయి హాయిగా చదువుకో...''

''అదేంకుదరదంకుల్! కనీసం మీ ఇంట్లోనైనా వంట ఏర్పాట్లు చూస్తాను.''

''నీకు వంటవచ్చా?''

''ఎందుకు రాదు?! చదువుకుంటున్నంత మాత్రాన రాదనుకుంటున్నారా? మొగాళ్ళు మీరే చెయ్యగాలేంది నేను చెయ్యలేనా?'' అంటూ చొరవగా వంటింట్లోకి వెళ్ళిపోయి పది నిమిషాల్లో కాఫీ కలుపుకు వచ్చి రామకృష్ణకు అందించి, అతని కళ్ళలోకి కళ్ళు పెట్టి చూసి తమాషాగా నవ్వింది అమల.

రామకృష్ణ నవ్వి కాఫీ సిప్ చేసి, ''బానేవుందే!'' అన్నాడు.

''ఏమనుకున్నారు మరి!'' మళ్ళీ వంగి అతని ముఖంలోకి చూసి నవ్వింది. ఆ పొజిషన్‌లో ఎంత కాదనుకున్నా ఆమె గుండెల అందాలు రామకృష్ణ కళ్ళకు స్పష్టంగా కనిపించాయి.

అమల ముఖంలో అమాయకత్వం, ఆరిందాతనం సమపాళ్ళలో కనిపించాయతనికి. చక్రాల్లాంటి కళ్ళు, ఎర్రని బుగ్గలు, సంపెంగ పువ్వులాంటి ముక్కు, కవ్వించే పెదాలు, తీర్చిదిద్దినట్టున్న అవయవాల అమరిక... సన్నగా పొడవుగా ఉన్న ఆ పిల్ల అందగత్తెల్లో లెక్క!

రెండు పోర్షన్ల ఆ ఇంట్లో, పక్క పోర్షన్‌లో ఉంటున్న ఇంటి ఓనర్ డాక్టరు గారి ఒక్కగానొక్క కుమార్తె అమల! తండ్రి హాస్పిటల్‌కి ఉదయం ఎనిమిది గంటలకు వెళ్తే రాత్రి పదింటికే తిరిగి రావటం! కాస్త అటు ఇటుగా అదే సమయానికి ఆమె తల్లి మహిళా మండలి అధ్యక్షురాలి పదవిలో ఊరుమీద పడిపోతుంది. దాంతో సీనియర్ ఇంటర్ చదువుతున్న అమలకు కాలేజీలో ఉన్న కొద్ది గంటలు తప్ప తక్కిన సమయమంతా తీరికే! తీరిక సమయాన్ని, భార్యా బిడ్డలు పుట్టింటికి వెళ్ళి తీరిగ్గా వున్న రామకృష్ణ పోర్షన్‌లోనే గడుపుతుంది అమల. రామకృష్ణ భార్య ఉన్నప్పుడు కూడా తీరిక సమయం ఆ పోర్షన్‌లోనే గడపటం ఆమెకు అలవాటు.

రామకృష్ణ బలవంతాన అమల మీదినుంచి దృష్టి మరల్చుకుని, 'ఏమిటీ ఆడపిల్ల! అమాయకత్వమని అనుకోవాలా, ఆరిందాతనమని అనుకోవాలా?' అనుకున్నాడు.

అమల మాత్రం అదేమీ పట్టనట్టు అతని చేతిలోని న్యూస్‌పేపర్ని పైభాగంలో సుతారంగా పట్టుకుని అతని భుజాల మీదుగా అతనితోపాటుగా వార్తలు చదవసాగింది.

ఈసారి రామకృష్ణ వీపుకు చూపొచ్చింది. వీపు మీద మెత్తటి స్పర్శ! నాలుగు రోజులుగా భార్యాసాంగత్యం లేని రామకృష్ణ మగమనసు పిచ్చివేషాలు వెయ్యటం మొదలుపెట్టింది. 'ఈ పిల్ల తన నిగ్రహానికి పరీక్ష పెట్టటానికి వచ్చిన మేనకలా ఉంది!' అనుకున్నాడు.

''పేజీ తిప్పరేంటి?'' అంటూ అతని చేతిని పట్టుకుని తనే పేజీ తిప్పింది అమల. అప్రయత్నంగా ఆమె చేయించినట్టే చేశాడు రామకృష్ణ. ఈ చనువు ఎక్కడికి దారితీస్తుందోనని భయంపట్టుకుంది. ఈ అమ్మాయిని సున్నితంగా వదిలించుకోవాలి. ఎలా...?

''అంకుల్, ఏమైనా కబుర్లు చెప్పండి!'' అంటూ ఈసారి అతనికి ఎదురు బొదురుగా కూచుంది అమల.

'కబుర్లా, ఏమున్నాయి?' అన్నాడు తెల్లబోయి.

''ఏదో కటి చెప్పండి... మీకు బాబు, పాప పుట్టారు కదా! పాపకిప్పుడు అయిదేళ్ళొచ్చేసినా ఇంకా వాళ్ళకు చెల్లాయో, తమ్ముడో పుట్టలేదేంటి?'' అడిగింది అమల.

ఈ పిల్ల ఈ ప్రశ్న ఎందుకు వేసినట్టు? పెళ్ళికాని పిల్ల పరాయి మగాడ్ని ఇలాంటి ప్రశ్న అడగొచ్చా?

''ఆ... ఊ... ఇక పిల్లలు పుట్టరు మాకు.''

''ఓహో, ఆపరేషన్ చేయించేశారా? మీకా, ఆంటీకా?''

''నాకే!''

''ఓ, వేసెక్టమీ అన్నమాట!''

''నీకు ఆపరేషన్ పేరు కూడా తెలుసా?''

''పేరే కాదు, ఎలా చేస్తారో కూడా తెలుసు.''

''ఏమిటీ...'' అప్రయత్నంగా అన్నారు రామకృష్ణ.

''అదే - ఆపరేషన్!... ఆడవారికి చేసే ఆపరేషన్ పేరు ట్యూబెక్టమీ. స్త్రీ అండాశయానికి ఇరువైపులా ఫాలోపియన్ ట్యూబ్స్ అనే నాళాలుంటాయి. అండాశయం నుంచి విడుదలైన అండం ఈ ఫాలోపియన్ ట్యూబ్‌లోనే పురుష బీజకణంతో కలిసి ఫెర్టిలైజేషన్ అవుతుంది. ఈ ఫాలోపియన్ ట్యూబ్స్

రెండింటిని కట్‌చేసి ముడివెయ్యటాన్నే ట్యూబెక్టమీ అంటారు. ఇలా చెయ్యటం వల్ల పురుష బీజకణం అండాన్ని చేరుకోలేదు. ఆ స్త్రీ గర్భం ధరించదు'' అమల గొప్ప శాస్త్రవేత్త ఫోజులో చకచకా లెక్చరిచ్చేసింది.

రామకృష్ణ ఊపిరి తీసుకోవటం మరచిపోయాడు.

అమల కొనసాగించింది. ''ఇకపోతే... వేసెక్టమీ దీనికన్నా మైనర్ ఆపరేషన్. వీర్యకణాలను టెస్టిస్ నుండి తీసుకువెళ్ళే నాళాల్ని - వాస్ డిఫరెన్స్ అంటారు - రెండు వైపులా కట్‌చేసి ముడివేస్తారు. వీర్యం మామూలుగా విడుదలవుతుంది గాని, అందులో పురుష బీజకణాలుండవు. అతని భార్య గర్భం ధరించలేదు.''

నువ్వంటే నాకిష్టం

బొమ్మిడి అచ్చారావు

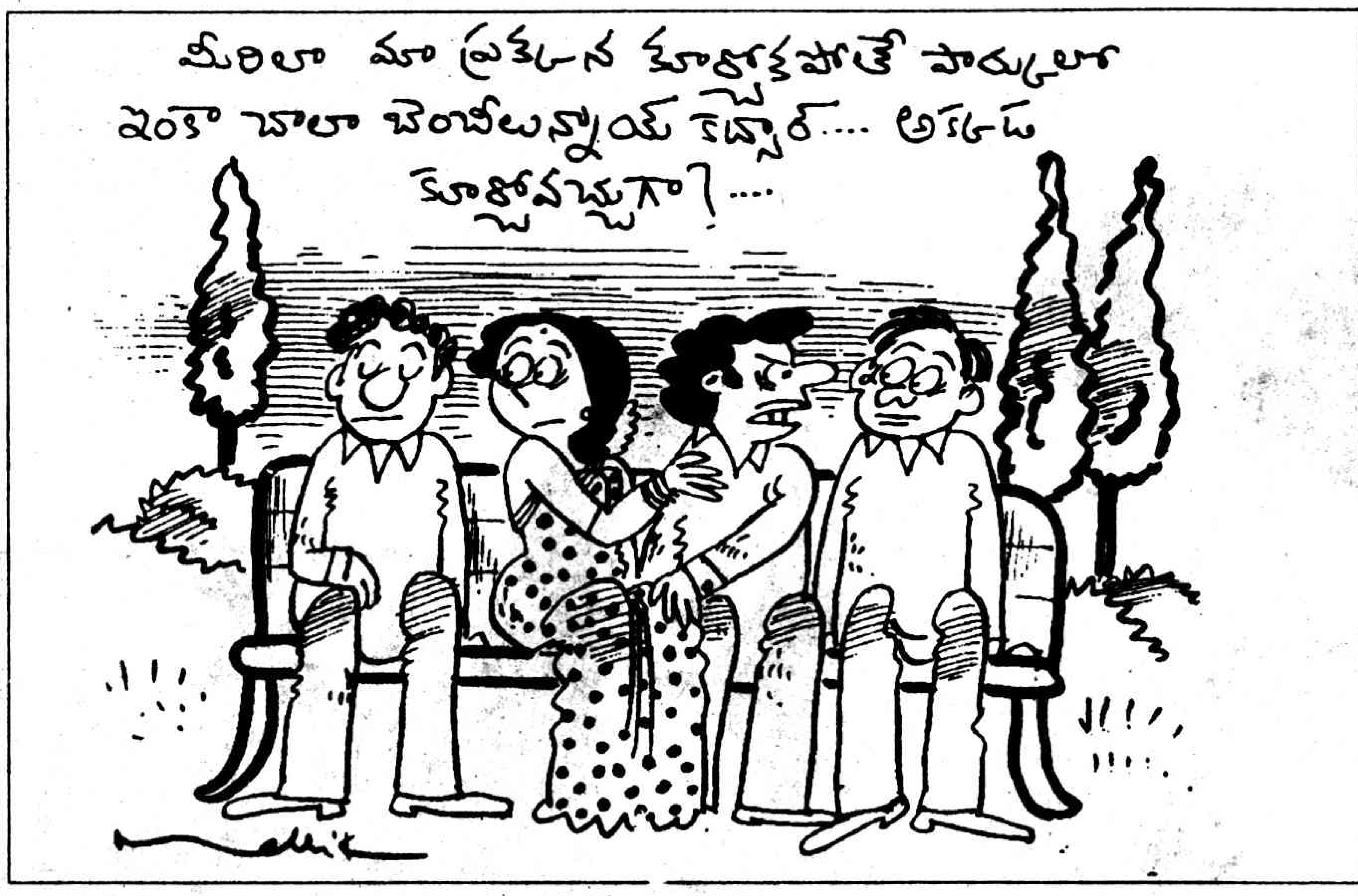

గొంతు పెగల్చుకుని అడిగాడు రామకృష్ణ ''ఈ విషయాలన్నీ నీకెలా తెలుసు?''

''ఏమిటంకుల్, చిన్న పిల్లాడి ప్రశ్న! ఇదంతా సైన్స్! మానవ శరీర ధర్మశాస్త్రం - హ్యూమన్ ఫిజియాలజీ. నేను డాక్టరు డాటర్ని, కాబోయే డాక్టర్ని. మెడికల్ జర్నల్స్ కూడా చాన్నాళ్ళ నుంచి చదవటం అలవాటు చేసుకున్నాను. ఈ ఆపరేషన్స్‌దేముంది? ఇంకా ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీ, బ్లడ్ ట్రాన్స్ ఫ్యూజన్, మూత్రపిండాల్లో రాళ్ళు ఎలా చేరతాయి, చిన్న చిన్న వ్యాధులకు చికిత్స ఎలా చెయ్యాలి - మొదలైన అంశాల మీద నాలెడ్జి సంపాదించాను - జనరల్ నాలెడ్జితో పాటు. ఓపెన్ హార్ట్ సర్జరీ గురించి చెప్పనా?.. గుండెకు రక్తం ...'' అంటూ అమల నోరు విప్పింది - మళ్ళీ లెక్చరివ్వటానికి.

''వద్దు, వద్దు. మరోసారి తీరిగ్గా వింటాను. నేను ఆఫీసుకు తయారవ్వాలి...'' అంటూ లేవబోయాడు రామకృష్ణ.

అమల రెండు చేతులతోనూ అతని భుజాలు పట్టి ఆపి, ''వెళ్దురుగాని లేద్దురు! నిన్నటితో పరీక్షలయిపోయాయి. బోర్‌గా వుంది. ఎంసెట్ ఎంట్రెన్స్ కావలసిన మెటీరియల్ నాలుగుసార్లు రివిజన్ కూడా చేసేశాను. ఏం తోచక మీ దగ్గరకొస్తే నా నుంచి తప్పించుకోవాలని చూస్తున్నారు. కూచోండి! ఈ... మీకు ఆంటీమీద అనుమానమెందుకొచ్చింది? ఆమె చాలా మంచివారు, వంచిన తలయెత్తని ఉత్తమురాలు. మీకిదేమైనా న్యాయంగా ఉందా?'' అంటూ దబాయించింది.

''ఆంటీ మీద నాకు అనుమానమా? ఎందుకలా అనుకుంటున్నావు?'' అయోమయంగా చూశాడామె వంక.

''మరి కాకపోతే ఏమిటి?... భార్యమీద నమ్మకం లేని వాళ్ళే వేసెక్టమీ చేయించుకుంటారు...''

అమల మాటల్ని మధ్యలోనే త్రుంచేసి, ''అంటే...!? వేసెక్టమీ చేయించుకునే వాళ్ళందరూ భార్యలమీద నమ్మకం లేని వాళ్ళంటావా?'' సీరియస్‌గా అడిగాడు.

పెద్దగా నవ్వేసింది అమల. ''ఊరకనే జోక్ చేశానంకుల్, అంతే! మీకు కోపమొస్తే ఎలా వుంటారో చూద్దామనిపించింది. భార్యమీద బాగా ప్రేమ ఉన్న వాళ్ళే వేసెక్టమీ చేయించుకుంటారు'' అన్నది.

''ప్లేటు మార్చేశావా?''

''మార్చటం కాదు - నిజం! భార్య ఆరోగ్యం బావుండనప్పుడు, ఆపరేషన్ చెయ్యటానికామె శరీరం పరిస్థితి అనుకూలించనప్పుడు, భవిష్యత్తులో ఆమె ఆరోగ్యం ఏకారణం చేతనైనా దెబ్బతింటే, తను చేయించుకున్నా బావుండి పోయేదని పశ్చాత్తాప పడకుండాను - వేసెక్టమీ చేయించుకుంటారు. అంటే, భార్య కష్టపడకూడదనే కదా! భార్య కష్టం చూడలేని భర్తకి ఆమె మీద ప్రేమ ఎక్కువ వుందని అర్థం!'' అన్నది అమల కొంటెగా చూస్తూ.

''ఈ పిల్ల నిజంగా అఖండురాలు. మెడిసిన్ కన్నా 'లా' చదివితేనే ఈమె బాగా రాణిస్తుంది'' అనుకున్నాడు రామకృష్ణ.

''ఇంతకీ వంట ప్రయత్నాలు చేయకుండా కూచున్నావేం? మీరు వంటెలా చేస్తారో చూద్దామని నేకూచుంటే..!'' మీదికి ఒరిగిపోయినట్టు కూచుని అన్నది అమల.

రామకృష్ణ ఇబ్బందిగా పక్కకు జరుగుతూ, 'ఇక ఈ పూటకు హోటల్లో చేసేస్తాను. సాయంత్రం తీరిగ్గా చేసుకుంటాను'' అన్నాడు.

''ఆంటీ, పిల్లలు లేరుకదా - మీకు బోర్ కొట్టటం లేదా?''

''బోర్‌గానే వుంది. అందులోను పాపతో బాగా కాలక్షేపమయ్యేది...''

''అందుకనే కదా నేను మీకు కంపెనీ ఇస్తున్నాను! మీ పిల్లలే కాదు, ఆంటీ లేనిలోటు కూడా మీకు తెలియనివ్వను'' నవ్వుతోంది అమల.

''నేను వెళ్ళానిక. సాయంత్రం నీతో కబుర్లు చెప్పుకోవటం కోసమైనా పెందలాడే వస్తాను'' అంటూ హడావిడిగా బాత్‌రూంలోకి దూరేశాడు రామకృష్ణ.

స్నానం చేసి, హడావుడిగా తుండు చుట్టుకుని వస్తూ అమల ఇంకా అలాగే కూచుని వుండటం గమనించి కంగారుగా మళ్ళీ బాత్‌రూంలోకి దూరబోయాడు రామకృష్ణ.

''అదేమిటండీ బాబూ, ఆడపిల్లలా మొహమాటపడి పోతున్నారు. నేనేమైనా మొహమాట పడుతున్నానా?... వెళ్ళిపోతున్నాలెండి, ఫ్రీగా బట్టలు మార్చుకోండి'' అమల అతన్ని గుచ్చి చూస్తూ నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

❀❀❀

''మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నానంకుల్... ఏంటీ, పెందరాళే వస్తానని ఆలస్యం చేశారు!?'' అంటూ సరాసరి రామకృష్ణ పడగ్గదిలోకి వచ్చేసింది అమల.

రామకృష్ణ లుంగీ కట్టుకుంటున్న వాడల్లా అదిరిపడి చూశాడు.

''మీ పని కానివ్వండి. ఇటు తిరిగి నించుంటాను'' అన్నదేగాని అంగుళం కూడా కదల్లేదు అమల.

రామకృష్ణ తనే సిగ్గుపడి పక్క గదిలోకి వెళ్ళి గుడ్డలు మార్చుకుని వచ్చాడు.

''ఏమిటంకుల్ మనిద్దరం కలిసి వంట చెయ్యొచ్చునని ఎదురు చూస్తుంటే నన్ను నిరాశ పరిచారు! ఇప్పుడు తొమ్మిది దాటిపోయింది. ఎప్పుడు వండుకుంటారు గాని, మా ఇంట్లోంచి తెచ్చి పెడతాను'' అంటూ లేచి నిల్చుంది అమల.

''అహ, నేను హోటల్లో తినేసి వచ్చాను. నువ్వేం శ్రమపడవద్దు'' అన్నాడు రామకృష్ణ.

''నిజమా! ఒట్టు వెయ్యండి'' అతని చెయ్యి పట్టుకుని తన చేతిలో వేసుకుంది.

రామకృష్ణ ''ఒట్టు!'' అని చెయ్యి లాక్కున్నాడు.

అమల అతని బుగ్గమీద సుతారంగా పొడిచింది.

రామకృష్ణ ఆమె వైపు పరీక్షగా చూశాడు.

పూచిన తంగేడులా వుంది అమల. ఉదయం పంజాబీ డ్రస్‌లో శరీర వంపులు అతి స్పష్టంగా కనిపించేలా డ్రస్ చేసుకుంది. ఇప్పుడు లంగా ఓణీల్లో పధ్నాలుగేళ్ళ పిల్లలా వుంది. అమాయకత్వం ముఖం నుంచి తొలగిపోనంటోంది.

ఆమెను చూస్తుంటే రామకృష్ణకు ఉద్రేకం కన్నా వాత్సల్యమే హెచ్చుగా కలుగుతోంది. ఆ వయసుకు సహజంగా వుండే పురుషాకర్షణలో వుందామె. సమీ

పంలో అందుబాటుగా ఉన్న తనలో తన జంటను వెతుక్కుంటోంది. అది తప్పని ఆమెకు తెలియదు. తను తెలియజెప్పాలి.

పెళ్ళయిన తర్వాత ఇప్పటిదాకా పరాయి స్త్రీని తాకి ఎరగడు తను. తన సౌశీల్యంలోను, సుగుణాల లోను అలవిమాలిన మంచితనంతోను అనుకూలవతి అయిన భార్య వైదేహి తనని అంతగా కట్టిపడేసింది. అందుకే ఎంత అందమైన స్త్రీని చూసినా ప్రలోభానికి గురికాడు తను.

కాని, ఇప్పుడే అమల తన వ్యక్తిత్వానికే సవాలుగా నిలిచింది. ఎలా ఈమె బారినుంచి తప్పించుకోవటం!?

చేతికున్న రింగ్ తీసి అల్మారాలో పెట్టడానికి 'స్టోరవెల్' తెరిచాడు రామకృష్ణ. అతని వెనకగా నిల్చుని అల్మారాలోకి తొంగిచూసిన అమల, ''అరె, హేంగర్స్ నిండా ఎన్ని చీరలో! అబ్బ! ఆంటీ ఇవన్నీ కట్టగా ఎప్పుడూ చూడలేదే! ఈ వంగపండు చీర ఎంత బావుందో!'' అంటూ హేంగర్కున్న ఓ చీరతీసి ఒంటిమీద వేసి చూసుకుని, ''కట్టుకుని చూస్తే పోలా!'' అంటూ అక్కడికక్కడే ఓణీ తీసి పారేసి చీర చుట్టుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తూ, కుదరక, రామకృష్ణ వైపు చూసింది.

రామకృష్ణ అనాచ్ఛాదితంగా వున్న ఆమె వక్షోజాలమీది నుంచి బలవంతాన దృష్టి మరల్చుకున్నాడు.

అమల అతని చేతులు పట్టుకుని బొడ్డుమీదికి తెచ్చుకుని, ''కాస్త ఈ కుచ్చెళ్ళు ఎలా పోసుకోవాలో చెప్పరా అంకుల్'' అన్నది.

అతని చేతి స్పర్శతో ఆమెలో పులకింతలు, ఆమె ఒంటి స్పర్శతో అతనిలో గిలిగింతలు కలిగి, ఇద్దరి ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలు బరువెక్కాయి.

కుచ్చిళ్ళు పోస్తూ, తన మనసు బలహీనమైపోతుండటం, ఆమె పట్ల బలంగా ఆకర్షితుడవటం గమనించాడు రామకృష్ణ. ఇకతనని తానదుపు చేసుకోలేక ఆమెని దగ్గరగా తీసుకున్నాడు. అమల చీర విషయం వదిలేసి అతన్ని బలంగా హత్తుకుపోయింది. ఒకరి కౌగిట్లో మరొకరు ఒదిగిపోతూ, కరిగిపోతూ, ఒకరి శరీరాన్ని మరొకరు పెదాలతో స్పృశిస్తూ పరవశంలో పడి వాస్తవాన్నే విస్మరించారిద్దరు.

తమకు తెలియకుండానే ఇద్దరు బెడ్మీదికి చేరిపోయారు. రామకృష్ణ పెద్దగా కష్టపడనక్కర్లేకుండానే అమల అతని కనుగుణంగా మారిపోయి అతని చేతుల మధ్య మైనం ముద్దలా కరిగిపోతూ అతని చెవిలో గుసగుసలాడింది.

''అంకుల్... నేనేమై పోతున్నాను?! మీరంటే నాకెందుకో చాలా ఇష్టం. నేనంటే మీకిష్టమేనా?''

భార్య దూరమై విరహంలో వున్న రామకృష్ణ; వివేకాన్ని కోల్పోయి ఓ కన్నెపిల్ల జీవితాన్ని సర్వనాశనం చేస్తున్నాననే విషయాన్ని విస్మరించి మరింత ముందుకు సాగాడు.

మరికొద్ది క్షణాల్లో అమల కన్యత్వం, రామకృష్ణ ఏకపత్నీవ్రతం మంటకలిసిపోయి వుండేవే!

అమల తన్మయత్వంలో, ''నేను ఆంటీకన్నా అందంగా వుంటాను కదూ అంకుల్...'' అని ఏదో అనబోతుండగా భార్య వైదేహి కళ్ళల్లో మెదిలి వెనుక ఎవరో కొరడాతో కొట్టినట్టు అదిరిపడ్డాడు రామకృష్ణ.

చటుక్కున అమలను వదిలేసి, లేచిపోయాడు.

సరిగ్గా అప్పుడే ''అమలా!'' అంటూ ఆమె తల్లి పిలుపు వినిపించింది.

అమల చటుక్కున లేచి ఓణీ వెతుక్కుని వేసుకుని ''వస్తున్నానమ్మా!'' అంటూ బయటకు పరుగెత్తింది.

తనెంత ఘోరమైన తప్పు చేయబోయాడో అప్పటిగ్గాని అర్థం కాలేదు రామకృష్ణకి. తననే నమ్ముకున్న ధర్మపత్నికి ద్రోహం చెయ్యటానిక్కూడా తను వెనకాడలేదే!.. కాని... కాని... తనని ఆ పిల్లే కావాలని రెచ్చగొట్టింది. ఇద్దరు బిడ్డల తండ్రి తనే కావలసి వచ్చాడా ఆమెకు? ఆమె కావాలనుకుంటే ఆమె ఈడువాడు, సరిజోడు దొరకడా? ఎందుకామె తన సాంగత్యం కోరుకుంది!? ఏమైనా సరే, తను ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోవాలి! ఇక్కడే వుంటే ఏ బలహీన క్షణంలోనే ఇప్పటిలాగే తప్పు చేసి తీరతాడు. అటు భార్య ముందు, ఇటు అమల తల్లిదండ్రులు, చుట్టుపక్కల వారి ముందు దోషిగా తలదించుకోవలసిన పరిస్థితి రాకూడదు.

ఇంతలోనే మరో ఆలోచన వచ్చిందతనికి. తను ఖాళీ చేస్తే మరొకరు ఈ పోర్షన్లోకి వస్తారు. వయసు పోరు పడలేని అమల ఆ కొత్త మగాడి పొందుకోసం తహతహపడితే..!? ఆ మగాడు తనలా ఇంత దూరం ఆలోచిస్తాడా? నూటికి తొంభై మంది మగాళ్ళు వచ్చిన అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోవాలనే మనస్తత్వంతోనే ఉంటారు. అమల గతేమవుతుంది?

రామకృష్ణ తల విదిలించాడు.

ఊహు! పండులాంటి స్వచ్ఛమైన అమల జీవితం నాశనం కాకూడదు, ఆమె చరిత్రహీనురాలు కాకూడదు. తాత్కాలికమైన వయసు వేడికి కాలి మసైపోకూడదు. దీనికి సరైన పరిష్కారం చూడాలి!

❀❀❀

డాక్టర్ మనోహర్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు రామకృష్ణ వంక.

''మీరు చెప్పేది నిజమా?'' అనడిగాడు.

''అవును సార్! అమల అమాయికురాలు. తెల్లనివన్నీ పాలని నమ్మే వయసు. నేను సగటు మగాడ్ని. నాలోను బలహీనతలుండొచ్చు. అందుకే ఇల్లు ఖాళీ చేసి వెళ్ళిపోవాలనుకుంటున్నాను. అమ్మాయి గురించి పట్టించుకోమని, జాగ్రత్తలు తీసుకోమని కోరుతున్నాను.''

మనోహర్ వెంటనే ''నోనో మిస్టర్ రామకృష్ణా! మీరు ఇల్లు ఖాళీ చేయవద్దు. మీవంటి మంచి టెనెంట్ నాకు మళ్ళీ దొరకడు. మీది చాలా పెద్ద మనసు. రియల్లీ యూ ఆర్ గ్రేట్! మీకు చేతులెత్తి నమస్కరించాలి. కాని నాకన్నా చిన్న వారు కాబట్టి ఆశీర్వదిస్తున్నాను. మీరు నిగ్రహంతో వ్యవహరించబట్టే నేను ఇలా తలెత్తుకుని మీతో మాట్లాడగలుగుతున్నాను. అమల తెలివైన పిల్ల. వయసుకు మించిన తెలివితేటలు, అవసరానికి మించిన లోకజ్ఞానం ఆమెలో లేనిపోని వెర్రిమొర్రి ఆలోచనల్ని రేకెత్తించి వుండాలి. తననో గొప్ప డాక్టర్ని చెయ్యాలని నా అభిలాష. తను సాధించి తీరుతుంది కూడా. ఈ విషయంలో మీ సహకారం నాకెంతగానో కావాలి మిస్టర్ రామకృష్ణా! ఇది నా రిక్వెస్ట్!'' అన్నాడు - రామకృష్ణ చేతులు పట్టుకుని.

''అదేంటి సార్, మీరింతగా అడగాలా, చెప్పండి నన్నేం చేయమంటారో'' సంస్కారం ఉట్టిపడే స్వరంతో అడిగాడు రామకృష్ణ.

''అమలకు మీ భార్యాభర్తల దగ్గిర చనువుంది. తండ్రిగా నేను చెప్పలేని విషయాలు ఆమెకు మీరు చెప్పగలరు; చెప్పాలి! ఆమె మీ మాట తప్పకుండా వింటుంది, ఆనర్ చేస్తుంది కూడా. మీ దంపతులు ఆమెను ఓ వ్యక్తిగా, ఉత్తమ సంస్కారిగా తీర్చిదిద్దాలి. అమల మూర్ఖురాలు కాదు - అర్థం చేసుకుంటుంది. తనని తాను సరిదిద్దుకుంటుంది. ఎన్నడూ తప్పటడుగు వేయదు. ఆ నమ్మకం నాకుంది.'' డాక్టర్ మనోహర్లో ఓ ఆదర్శవంతుడైన తండ్రి కనిపించాడు రామకృష్ణకు.

రామకృష్ణ మనసిప్పుడు చాలా తేలికగా ఉంది. అంతకు మించి స్వచ్ఛంగా ఉంది. ★